

Barcelona: Dilluns 30 de desembre de 1912

Any XXII núm. 4,900

5 cent.

Redacció y Administració:
Carrer d'Escudellers, 10 bis, entresol
(PROPS DE LA RAMBLA)
IMPRENTA:
Escudellers, 10 bis, baixos
Telèfon 184

Anuncià esquelles comunions y re-
gla a preus convencionals. Per a la
edició del vespre s'admeten esquelles
comunions fins a les 10 de la tarda.
Per a la matinada del matí, fins a les 10 de
la matinada.

SANT DEL DIA: La translació del cos de Sant Jaume, apòstol
Sant de dia: Sant Silvestre, p. vcf. — Quaranta Horas. A l'església parroquial de Sant Pau. — Hores d'exposició: De 2/4 de vuit del matí
tardà. — Demà: A la mateixa iglesia. — Cor de Maria: Nuestra Señora de la Salut, a Sant Jaume, o a Ntra. Sra. de Montserrat, als
conventos. — Demà: Nuestra Señora del Amor Hermoso, a Santa María del Mar, privilegiada. — Missa d'Avui: La
translació del Sant Símbol, apòstol color vermell. — La de dia: Sant Silvestre, papa, color blau.

Al Dia

El Palau de l'Estatví

El dia va néixer d'una conversa amb Moragas, l'entusiasta i intel·ligent director de la «Caixa de pensions i estatívia». — Anem a fer un edifici a la Reforma; ja tenim comprat el solar. Trenca mil pams de terra a la plaça de Jaume, entre'l carrer d'aquest any i el de Bilbao, ab fatxada a la plaça, ib la perspectiva de tota la nova vila de reforma. — Ah quina algeria en Moragas! mil deys! Quan una institució té casa, ho té tot. El català, amant de sa terra, sent la necessitat d'arribar-hi. Un palau, una casa, una torreta, un sostre, quelcom ferm, quelcom persistent. — Y luciaca més català. — Tindrem casa propria, y no solo no'n costarà res, sinó que representarà una col·locació de capital al 5 per 100. — Y en Moragas segueix entusiasmant. — Oh! podem fer-ho; aquest any el nostre actiu arribarà a dotze milions de pessetes; hem tingut un moviment de més de 25 milions... Creix la Caixa de Barcelona, creixen les altres de Catalunya; som en temps pròsperos. Estatví català: només de la riquesa de Catalunya, dich lo-puja cada dia; estatví de l'obreri, del pages, del manes- tral. — L'estatví vindrà Palau a Catalunya. Es un símbol. Digneusme! Palau de l'Estatví, com de l'Orfeó i Palau de la Música, com demà, de la gran obra de restauració que gloriosament ha emprès en Prat, ne direm el Palau de les Manes-comunitats? Com un altre dia podrem dir: Deu ho vulga y els catalans ho fan. — Del Govern de la Catalunya autònoma?

Y així ha sigut batjat, y ara falta que t'hi oïs pàublic barceloní, el confirmis. Palau de l'Estatví. — Els grans palaus de l'antigor se'n han mat a terra: ruines o reformes els han destruït. De la vella Barcelona no'n quedarà gaire d'quí a algunes Illes. Envejeix i odis Tafelbirek, entregant-la a l'edificació als enemics... Mes prest viu destituir-se y treballant y estatviant, canvant a estones, ho remascut. L'estatví d'un siglo l'ha enriquida, fentla passar a voltes per coquina, y quedant-hi potser, no les altures massa rugost y senzill. Un Palau de l'Estatví! Si; es tot un símbol. Quell vestirà? veusquic el problema. L'estatví necessita un palau ric, sobredit, com la mort necessita rialles d'espírits. Ho haurà volgut una lluita entre ameixets, una noble competència, un combat, una guerra d'inspiració, enfortidor de beldades, del que bagues nascut el símbol d'una aspiració. Un pervenir y a la vegada d'un passat, com en l'històric dels fulles verdes ho d'una arrelada sana y forta.

POL.

Polítiques

Varies

— El dia 21 d'abril de l'any vinent farà la translació, des de Lourdes a Solsona, de les restes mortals del que fou capità carlí Rafael Tristany.

— La Joventut republicana reformista ha acordat fer una campanya oposantse a que en Maura y en La Cierva tornin al poder.

— Després primer de Janer quedarà constituida la Unió Nacionalista Radical, ab la següent Junta Directiva:

Don J. Simó y Bofarull, president; don Joseph Mirat, vicepresident primer; el president segon, el que resulti elegit president de la Secció de sports; don Josep M. Francés, secretari; don Arnènig Mercader, secretari de l'examen; don M. Carreras y Comas, vicepresident; don F. Alemany i Masachs, tesorero; don Pere Ribas, bibliotecari; y vocal primer, segon y tercer, don Miquel Gilabert, don Joan Molés y don Josep del Camp.

— La Junta Municipal del partit d'Ultrà Republicana Nacional ha nomenat a don Joseph Prats y Aymerich, don Florenci Puig Cadena y don Marian Taberner Erija, per què representin en els treballs que's fassin pera constituir el Comitè local de Conjuntió.

— Ha tornat de Madrid el senador per dret propi senyor marquès de Sentmenat.

— El ministre de Foment arribarà el dia 5 de gener a Lleida, y visitarà les obres que fan a aquella ciutat pera defensar-la de les riudes del Segre, y les que fa la Companyia de regadous y forta de l'Ebre.

— A Bellpuig (Pla d'Urgell) hi va fer un miting el Sindicat de la Unió de Vinyaters de Catalunya, presidint l'alcaldia don Joseph Llobet. El nostre bon amic en Valeri Serra y Boldú, director del semanari «Lo Pla d'Urgell», va fer la presentació dels oradors Vaqueira, Bernades y Tormell, els quals parlaren sobre els propositos del Sindicat y exhortaren a ajuntar a tots els vinyaters.

— Altres varen marxar ab el ràpid els dirigents radicals senyors Leroux, Sardàs y Iglesias a Saragossa pera prendre part en un miting contra els conservadors.

Teatres

CATALA

Sindicat d'autors

La funció d'Ignoscents

Tres estrenes

En hoch de les estrenades que sovint ser de consuetud en la diada de l'Inventari, el Sindicat d'autors va fer un programa d'obres còmiques, reprodugint la deliciosa «Comèdia de comedies» don Martí Giol, y estrenant «Os Calorres o Gitaneries», del senyor Soldevila, «Max King», del senyor Burgoa, «Justicia», de l'Apelles Mestres. De la primera obra no cal parlar, tanta és la popularitat la seva gracia, y sobretot la interpretació que dóna al protagonista l'excellent actor còmic sautor Aymerich.

«Os Calorres» es un sainet escrit en estrepitosament a Valencia, fa tres o quatre dies, arribant a demanar els caps dels autors. Aquí no'n va fer tant, per què el públic ya preferí fer-hi bromes.

Ha escrit, es lo que en certa manera el grava d'arrivar al públic. «Max King», den Burgas, es una sàtira de composició original, en la que's veu un exemplar de la raça simiesca fer vida entre els homes, que venen a apareixer com interiors seus tins al punt que la teoria darwiniana sembla haver-se d'entendre en el sentit de representar l'home una degeneració del simi. D'aquí que quan Max King ha pogut jutjar als homes d'aprop, rebia una sorraçada tan forta que li fassercer la mort voluntaria. Per lo apurat per comprendre que's tracta d'una farsa una mica invertida. En Burgas n'han assançat els incidents ab nombrosos tocs còmics y això fa que l'acte transcorri entre rials dels públics.

El mateix succéix durant els tres episodis que constitueixen la satira juguosa, de l'Apelles Mestres. Se tracta de presentar l'imprevisible dels massos davant del crim y del castig que això es la conseqüència. De primer la gent s'emociona y s'indigna ab el criminal, al qui voldrà matar; però el criminal cau en poder de la justicia y alebors s'entrenen, converint-se l'enterrament en protesta això que'l pès de la llei ha caigut sobre'l cap de l'assegut. Pel 10 de l'obra y sobretot per certes alusions ben transparents, que així s'explica la sorraçada tan forta que li fassercer la mort voluntaria.

El senyor Serradilla proposa que continui la subvençió de 4.000 pessetes a l'escola de colorit de Lloiola. Aprovada. Son votades 10.000 pessetes pera les estenses.

Es aprovada per 44 vots contra 23.

En 1913 seguirà els consums

El senyor Junçal presenta un seguit de documents als caps d'instrucció, y les defensa americans, en vista de que n'han agafat, ab parlar quatre o cinquatre seguides. «Grans protestes.» Després demana 80.000 pessetes pera subvençió a no entençer quines associacions de cultura. Y a pesar d'un altre discurs sparà que los sefiores vocals se compenetren, (grans ríades), totes-les estenses son rebutjades.

A les 7'15 queda llist el pressupost i de gastos que està en discussió de l'ida dia.

grar indirectament que subsisteixin els consums.

Per si a les onze, se declara'l punt prou discussit.

L'estrena es rebutjada per 58 vots contra 10.

Expliquen el vot alguns vocals.

Després sobreveu una confusió sobre lo que s'ha de votar; molts vocals donen opinions contradictòries, fins que'n la seixena Abadal y Montanyola aclarieren que lo que procedeix es votar la partida de tarifa de lloguer que ya votar l'Ajuntament y que figura en el pressupost.

El senyor Lluhí diu que no ha volgut votar la pròrroga o no, se fa en mitg d'un gran silenci.

Resulta la tarifa rebutjada per 44 vots contra 23.

El senyor Garriga explica'l vot dient que ha sigut contrari perquè entén que la supressió dels consums no favoritzarà a la classe obrera.

El senyor Garriga: — S. S. és materialista, ja coneix, ja.

El senyor Doanenc: — Y a molta hora.

Y el dia 23 de desembre, se vota la partida referent al impost de cotxes de luxe.

Impugna l'estrena el senyor Rosés, que demostra que l'import del impost, està ben calculat.

Es rebutjada una de 5.000 pessetes pera el Congrés metalúrgic.

El senyor Junçal es protesta als paraulas despectives que promouen un altre gran escàndol.

Les cinquatre mañ de l'estrena, el senyor Garriga demana que's suspengui la sessió, y no està aprovada.

El senyor Doanenc, ab tot y ser radical, demana que sigui rebutjada l'importació de cotxes de luxe.

Impugna l'estrena el senyor Rosés, que demostra que l'import del impost, està ben calculat.

Es rebutjada una de 5.000 pessetes pera el Congrés metalúrgic.

El senyor Junçal es protesta als paraulas despectives que promouen un altre gran escàndol.

Les cinquatre mañ de l'estrena, el senyor Garriga demana que's suspengui la sessió, y no està aprovada.

El senyor Doanenc, ab tot y ser radical, demana que sigui rebutjada l'importació de cotxes de luxe.

Impugna l'estrena el senyor Rosés, que demostra que l'import del impost, està ben calculat.

Es rebutjada una de 5.000 pessetes pera el Congrés metalúrgic.

El senyor Junçal es protesta als paraulas despectives que promouen un altre gran escàndol.

Les cinquatre mañ de l'estrena, el senyor Garriga demana que's suspengui la sessió, y no està aprovada.

El senyor Doanenc, ab tot y ser radical, demana que sigui rebutjada l'importació de cotxes de luxe.

Impugna l'estrena el senyor Rosés, que demostra que l'import del impost, està ben calculat.

Es rebutjada una de 5.000 pessetes pera el Congrés metalúrgic.

El senyor Junçal es protesta als paraulas despectives que promouen un altre gran escàndol.

Les cinquatre mañ de l'estrena, el senyor Garriga demana que's suspengui la sessió, y no està aprovada.

El senyor Doanenc, ab tot y ser radical, demana que sigui rebutjada l'importació de cotxes de luxe.

Impugna l'estrena el senyor Rosés, que demostra que l'import del impost, està ben calculat.

Es rebutjada una de 5.000 pessetes pera el Congrés metalúrgic.

El senyor Junçal es protesta als paraulas despectives que promouen un altre gran escàndol.

Les cinquatre mañ de l'estrena, el senyor Garriga demana que's suspengui la sessió, y no està aprovada.

El senyor Doanenc, ab tot y ser radical, demana que sigui rebutjada l'importació de cotxes de luxe.

Impugna l'estrena el senyor Rosés, que demostra que l'import del impost, està ben calculat.

Es rebutjada una de 5.000 pessetes pera el Congrés metalúrgic.

El senyor Junçal es protesta als paraulas despectives que promouen un altre gran escàndol.

Les cinquatre mañ de l'estrena, el senyor Garriga demana que's suspengui la sessió, y no està aprovada.

El senyor Doanenc, ab tot y ser radical, demana que sigui rebutjada l'importació de cotxes de luxe.

Impugna l'estrena el senyor Rosés, que demostra que l'import del impost, està ben calculat.

Es rebutjada una de 5.000 pessetes pera el Congrés metalúrgic.

El senyor Junçal es protesta als paraulas despectives que promouen un altre gran escàndol.

Les cinquatre mañ de l'estrena, el senyor Garriga demana que's suspengui la sessió, y no està aprovada.

El senyor Doanenc, ab tot y ser radical, demana que sigui rebutjada l'importació de cotxes de luxe.

Impugna l'estrena el senyor Rosés, que demostra que l'import del impost, està ben calculat.

Es rebutjada una de 5.000 pessetes pera el Congrés metalúrgic.

El senyor Junçal es protesta als paraulas despectives que promouen un altre gran escàndol.

Les cinquatre mañ de l'estrena, el senyor Garriga demana que's suspengui la sessió, y no està aprovada.

El senyor Doanenc, ab tot y ser radical, demana que sigui rebutjada l'importació de cotxes de luxe.

Impugna l'estrena el senyor Rosés, que demostra que l'import del impost, està ben calculat.

Es rebutjada una de 5.000 pessetes pera el Congrés metalúrgic.

El senyor Junçal es protesta als paraulas despectives que promouen un altre gran escàndol.

Les cinquatre mañ de l'estrena, el senyor Garriga demana que's suspengui la sessió, y no està aprovada.

El senyor Doanenc, ab tot y ser radical, demana que sigui rebutjada l'importació de cotxes de luxe.

Impugna l'estrena el senyor Rosés, que demostra que l'import del impost, està ben calculat.

Es rebutjada una de 5.000 pessetes pera el Congrés metalúrgic.

El senyor Junçal es protesta als paraulas despectives que promouen un altre gran escàndol.

Les cinquatre mañ de l'estrena, el senyor Garriga demana que's suspengui la sessió, y no està aprovada.

El senyor Doanenc, ab tot y ser radical, demana que sigui rebutjada l'importació de cotxes de luxe.

La via

L'estació de Barcelona, que es, com hem dit, al cap d'avall de la Gran Via de les Corts Catalanes, es airosa de línies, i encara que no ocupa una gran superfície, l'arquitecte senyor Domènec i Estapà l'ha distribuïda de manera que atén a tots els serveis.

Així està adornada amb banderes y garlandes de verdor.

El tren era format per una màquina d'engranajes belga de tres cilindres acoplats, que portava al davant un escut i les banderes de Bèlgica, Alemanya, Espanya i Catalunya. Unes garlandes de flors ressegueixen les principals línies. Hi havia un vagó-furgó i correu tres cotxes de tercera y dos de segona, molt esplèndidament construïts als tallers d'Estapà per ferrocarrils y construccions (Casa Girona), de Barcelona.

Aquests cotxes son de passatge central ab quatre seients a cada costat. La construcció es elegant y sòbia.

La via té un metre d'amplada; els rails son de construcció bilbaina y van assentats diamant de travessos d'acer, belgues; primera aplicació que se n'ha fet a Espanya.

La benedicció

En una de les sales s'hi montà un altar, davant del qual s'hi revereix el senyor Bisbe doctor Laguardia, qui va ser papa del senyor rector del Angel d'Hospitafrancs i un altre sacerdot, ab el ceremonial de rúbrica benicí solemnement el tren allí format y la nova via.

Presentaren la cerimònia ret i ossos els senyors Zurita, director general d'Obras Públicas, acompañat del enginyer de camins don Rolols Gelabert; el general Weyler y un ajudant; el diauista provincial senyor Jansana, en representació del president don Enric Prat de la Riba; el governador senyor Sanchez Antón; l'estat, don Lluis, director del ferrocarril; don Pere Garcia Faria, enginyer que de la ciutat del F.C.; don Ramon Montagut, subdelegat del F.C.; don Vicente Salines, mestre d'obres dels enginyers del transitori; alcalde Sebastià Puig, enginyer que de Obres Públiques; senyors Rosés, Membrilla, Rosso, Thonet, Núñez; don Jacinto Munturi, enginyer de la Diputació; doctores Josep M. Comte y Mas; don Ignasi Girona, senyor; don Ramon Duran y Venegas, y molts altres personalitats invitades. L'alcalde no hi pogué assistir a causa d'haver acabat la sessió de l'Ajuntament en pè matí. Els envia al senyors Vives en sa representació.

El tren arrenca

A tres quarts de dues, tots els invitatges, pajaren al tren, que encara entro aplaudiment de la gent que hi havia a les estacions de la Borbotxa. El tren passa per sota la via férrea de Vilafranca.

A l'estació de l'Hospitalitat el públic aplaudí. L'Ajuntament puà a salutar a les autoritats, accedint l'alcalde a la invitació de romandre en el tren.

En els primers pòbles per hora, va passar, cap sorpresa causada la inauguració de la nova línia, per que ja tenen ferrocarril. Però hon exulta la joia perquè fou en les poblacions que's troben a Martorell.

La via travessa el riu Llobregat per un gran pont de 250 metres de llum, el estret del qual foren con trams per la primitiva Companyia del Ferrocarril Econòmic del Baix Llobregat.

A l'arribar a l'estació del poble de Sant Pau l'entusiasme parla'n estatànd grans. Arrença veia en un fil d'espais de persones volant moca'n i aplau'dint; s'hi dà una sorollosa tronada; una música militar tocava; un es de xampones y espiritu's oeren garbes de flors, ampliades nel cotxe de les primícies aurora's y coronat de confeti's a tots els expedicionaris. El soment formava entre la multitud.

L'alcalde y rector van romandre en el tren. Al marxar el tren se reproduïs aquell hermès espectacle.

El tren se detura davant del Institut Freinetíquic, que estava adornat amb banderes sense fastidar la catalana. Les monges y els germans que cullen aquella població multitud, acudiren a salutar al senyor bisbe y agenollats no van rebre la benedicció, mentrens una banda de música, composta d'aquells pobres malaltis, tocava al gran daltit.

A l'estació de Santa Coloma de Cervelló (colonia industrial del senyor comte de Güell) Tandem estava arapit de concorrença. La societat coral entonava el «Gloria a Espanya», don Clavé.

L'Ajuntament posà davant de la màquina una tova de flors dedicada a les autoritats y a la Companyia del F.C.

L'alcalde y rector s'aggregaren a la expedició.

El cim dels desmonts s'hi ovirava una gran gentada salutant als els mordadors.

A Sant Vicenç dels Horts, hi havia los arcs de triomf al andén, hon hi havia una gran gentada aplaudint y vinent.

El paisatge es hermosissim. A la direta pluviós Molins de Rey y el granadins pon davant el Llobregat; més enllà, superbiosament enllairats, el castell y el poble de Papíol, voltat d'un camp d'hortes y jardins.

Pajaren a saludar les autoritats l'Ajuntament y el senyor rector.

A Pàrriser a Pallejà les campanes tronen; el Soterrani forma davant la genc, que aplaudia y vinctoreja; la música jovea y la societat coral «La Germandat» enllauava una rica y sumptuosa bandera catalana. Les autoritats del poble també s'agregaren a la expedició.

La via passa per un relleix que hi ha tota una alterosa cinglera, tenint a sota el riu Llobregat. Es aquell lloc tan temut pels vienants sigles envers ahonys escamots de l'Idrads els sorprendren al crit de «la bossa o la vida!». Per això es encara conservada la data popular de «la roca del dròt trespòs».

Travessa la riera de Corbera, passa per davant de l'antiga fàbrica de carburi, avui d'electrificació, y arriba a Sant Andreu de la Barca, poble del nostre bon amic el diputat provincial del districte, senyor Jansana, qui durant tot el camí ha sigut l'ànim de la expedició, donant antecedents presentant autoritats, etc.

A Sant Andreu també brandaven les campanes. La gran gentada aplaudia enusiàsticament. Hi havia també moltes persones de les famílies barcelonines que acostumen a anar-hi a passar l'estiuada. L'Ajuntament saluda a les autoritats y l'alcalde que fa al tren.

En l'anomenat congost de Martorell la via travessa el riu Llobregat per un pont de 150 metres de llum. Poc moments després enriuen el celebre y anticissim Pont del diable, y a son costat el pont nou de la carretera de l'Urgell, y prompe som a Martorell.

Per sortir del poble hi ha una estació-baixador, hon hi havia regular concorrença, no gaire emocionada per aquell nou ferrocarril. Peralta de Martorell aquest ja serà'l tercer que reneix.

La via segueix travessar l'Urgell per un pont de 200 metres de llargada, passa per damunt d'un terraplè fet ab 110.000 metres cúbics de terra y arriba a l'estació empalma amb la via férrea de Martorell a Igualada, anomenada Ferrocarril central català. Entra després de quatre de quatre.

Allí hi havia regular concorrença que salutava a les autoritats. Aquestes desfilaren del tren y a peu visitaren les obres d'enllaç de les dues vies y la rasa que s'està obrint per seguir el ferrocarril del Nord-Est cap a Manresa, a gairebé mitja al del Borga.

S'apuja al tren, que empragué'l camí de retorn cap a Barcelona. Els pobles no s'havien mogut de les estacions, repetint les demostracions de loya y entusiasme. Les noyes s'aproparen totes a besar l'anel del senyor Bisbe.

En el trajecte de retorn a Barcelona, dues emblemàtiques personalitats enraonaven, com era natural, del nou ferrocarril. Entre altres curioses idees emeses hi hia la de que l'estació de Barcelona, es massa excentrica; es en un lloc que esta classificat com a tercera zona quan se tracta ab els cotxes de lloguer, y per lo tant l'alarbi en cotxes costant molt més què passatge de Barcelona a Martorell. Per sort hi h'ha trinxeres de la «General» que des de la Plaça de Catalunya porten fins a la mateixa estació.

Deyen que la companyia hauria d'esquilar el projecte de fer seguir el ferrocarril pel modi d'una foratada soial p'as central de la Gran Via de les Corts Catalanes fins a la plassa de l'Universitat; y allí construir una estació subterrània—com el del Metropolitano de París—ab un petit kiosko de sortida a la plassa, creuada per moltes línies de trànsit que poriarien els viatgers a tots els punts de la ciutat; y el adquirir una de les cases actuals com a estació y per medi de descensors baixar a la via.

Dinar al Gran Hotel

A les vuit del vespre els que han assistit a l'inauguració del nou ferrocarril foren obsequiats ab un esplèndit dinar en la sala del restaurant del Gran Hotel de les Quatre Nacions.

Presidi el senyor Zurita y ab ell ocupaven la mesa capitular els senyors general Weyler, governador Sánchez Alcalde, senyor Girona, doctor Lluis, y García Faria. Totes les demés personalitats ocuparen tres llargues taules perpendiculars a la presidencial.

El dinar fou molt ben servit. Un quintet de música va tocar durant tot el dinar.

A l'abocar-se'l xampeny Mr. Lluis, en castellà, va agrair al Govern, a les autoritats provincials y locals y a la premsa la seua assistència.

—Sí, estic preparat per si acas.

—Però, estàs vestit a deixar la carta?

—Né, ni tinc interès ni en quedar-me ni en anar-me. Si com seguís al davant del Govern y me pregava que continuares, ja farà.

—Però, és cert que s'ha arribat a una corrent d'opinió que s'ha mostrat en seguir fins a aprovar la llei.

—Pins ara l'oguri no s'ha manifestat favorable ni contraria. No ha s'ha iniciat la discussió de les Corts.

—Això, Moren-Romanes?

—Això, diuen, però jo no ho crec y nich a V. sincerament que per molt esforços que s'fas i per tots que continguin els liberals en el poder, me sembla que resultaran infructuosos.

Els conjuncionistes

Un d'aquests dies se reunirà el Consell de la Conjunció republicà-socialista per trigar de l'acord que ha de col·locar en vista de la solució que'ven donat a la crisi.

—Lo que diu «La Epoca»

En vista de les referències que'ven donant de l'actut en que estan col·locats respecte a la solució de la crisi, els senyors Moren y García Pinto, presents per part dels d'ugar la creença de quals liberales condicionaràn el poder, «La Epoca» diu lo següent:

«Fem als personatges liberales la justícia de creure quan la Cambra régia no emplearien altre llengua ye quell de la veritat; y la veritat es molt distinta de la pàten certa d'ideïs.

—Lo que diu l'Urzaiz

El senyor Urzaiz ha fet els següents manifestacions a un redactor de la Tribuna:

El Rey segurament—ha dit el senyor Urzaiz—conferà ab tota exactitud l'organització del Parlament, ja que hi ha già els extracts d'el Estatut de Sesquic y en els hi ha quedat reflexada fielment l'actut de les Corts.

—Lo que diu el «La Epoca»

En vista de les referències que'ven donant de l'actut en que estan col·locats respecte a la solució de la crisi, els senyors Moren y García Pinto, presents per part dels d'ugar la creença de quals liberales condicionaràn el poder, «La Epoca» diu lo següent:

«Fem als personatges liberales la justícia de creure quan la Cambra régia no emplearien altre llengua ye quell de la veritat; y la veritat es molt distinta de la pàten certa d'ideïs.

—Lo que diu l'Urzaiz

El senyor Urzaiz ha fet els següents manifestacions a un redactor de la Tribuna:

El Rey seguramente—ha dit el senyor Urzaiz—conferà ab tota exactitud l'organització del Parlament, ja que hi ha già els extracts d'el Estatut de Sesquic y en els hi ha quedat reflexada fielment l'actut de les Corts.

—Lo que diu el «La Epoca»

En vista de les referències que'ven donant de l'actut en que estan col·locats respecte a la solució de la crisi, els senyors Moren y García Pinto, presents per part dels d'ugar la creença de quals liberales condicionaràn el poder, «La Epoca» diu lo següent:

«Fem als personatges liberales la justícia de creure quan la Cambra régia no emplearien altre llengua ye quell de la veritat; y la veritat es molt distinta de la pàten certa d'ideïs.

—Lo que diu el «La Epoca»

En vista de les referències que'ven donant de l'actut en que estan col·locats respecte a la solució de la crisi, els senyors Moren y García Pinto, presents per part dels d'ugar la creença de quals liberales condicionaràn el poder, «La Epoca» diu lo següent:

«Fem als personatges liberales la justícia de creure quan la Cambra régia no emplearien altre llengua ye quell de la veritat; y la veritat es molt distinta de la pàten certa d'ideïs.

—Lo que diu el «La Epoca»

En vista de les referències que'ven donant de l'actut en que estan col·locats respecte a la solució de la crisi, els senyors Moren y García Pinto, presents per part dels d'ugar la creença de quals liberales condiciarán el poder, «La Epoca» diu lo següent:

«Fem als personatges liberales la justícia de creure quan la Cambra régia no emplearien altre llengua ye quell de la veritat; y la veritat es molt distinta de la pàten certa d'ideïs.

—Lo que diu el «La Epoca»

En vista de les referències que'ven donant de l'actut en que estan col·locats respecte a la solució de la crisi, els senyors Moren y García Pinto, presents per part dels d'ugar la creença de quals liberales condiciarán el poder, «La Epoca» diu lo següent:

«Fem als personatges liberales la justícia de creure quan la Cambra régia no emplearien altre llengua ye quell de la veritat; y la veritat es molt distinta de la pàten certa d'ideïs.

—Lo que diu el «La Epoca»

En vista de les referències que'ven donant de l'actut en que estan col·locats respecte a la solució de la crisi, els senyors Moren y García Pinto, presents per part dels d'ugar la creença de quals liberales condiciarán el poder, «La Epoca» diu lo següent:

«Fem als personatges liberales la justícia de creure quan la Cambra régia no emplearien altre llengua ye quell de la veritat; y la veritat es molt distinta de la pàten certa d'ideïs.

—Lo que diu el «La Epoca»

En vista de les referències que'ven donant de l'actut en que estan col·locats respecte a la solució de la crisi, els senyors Moren y García Pinto, presents per part dels d'ugar la creença de quals liberales condiciarán el poder, «La Epoca» diu lo següent:

«Fem als personatges liberales la justícia de creure quan la Cambra régia no emplearien altre llengua ye quell de la veritat; y la veritat es molt distinta de la pàten certa d'ideïs.

—Lo que diu el «La Epoca»

En vista de les referències que'ven donant de l'actut en que estan col·locats respecte a la solució de la crisi, els senyors Moren y García Pinto, presents per part dels d'ugar la creença de quals liberales condiciarán el poder, «La Epoca» diu lo següent:

«Fem als personatges liberales la justícia de creure quan la Cambra régia no emplearien altre llengua ye quell de la veritat; y la veritat es molt distinta de la pàten certa d'ideïs.

—Lo que diu el «La Epoca»

En vista de les referències que'ven donant de l'actut en que estan col·locats respecte a la solució de la crisi, els senyors Moren y García Pinto, presents per part dels d'ugar la creença de quals liberales condiciarán el poder, «La Epoca» diu lo següent:

«Fem als personatges liberales la justícia de creure quan la Cambra régia no emplearien altre llengua ye quell de la veritat; y la veritat es molt distinta de la pàten certa d'ideïs.

Fulla Agricola de LA VEU

Articles doctrinals, notes tècniques, informacions comercials, cotisacions de mercats del país y extranger, noticies útils y demés d'interès per la pagesia catalana

313

Les roses de Bulgaria

Així, que les converses del dia venen sobre la guerra entre l'agònimàntia Turquia i els Estats Balkanichs, que sembla, acabarà ab l'èclos quasi total de la mitja lluna en terres d'Europa, no serà per demés apuntar quel com dels famosissims roses de Bulgaria. En el rodors dels Munts Balkanichs troba la vall de Kazanlak, dintre de la qual hi ha un dels principals nuclis de roses, extensió també cosa de 100 arbusts cap a Schipka, Karlovo, y, per extensió, fins a Maglitch, aboutant la naturalesa d'creat un espacial sopirament, del tot aturat.

S'afavoreixen els boscos de tarongers florits en el mes de maig en la regió valenciana y visitant les boscures de canyelles de l'Illa de Colombo, el viatger es crea transportar a un món nou, ja may sonat, no desmèixer i soi de dia de lo que diem d'aquells altres llocs; ans bé, les extensíssimes plantades de roses en plena florescència, no semblen sinó l'ornamentació del altar del Cel.

Maghil, poble relativament petit, és el centre comercial de l'indústria de les roses; y allí pot ceciplar, desde la florida de tan exquisida flor, fins a deixarle ab l'aroma que llença una ampolleta d'esencia de la mateixa.

Es, la sombra aquella, sense parar, oferint un espectacle que embeleixa al qui contempla, però unicament durant certes setmanes, entre maig y juny de cada any; no pot descriure la poesia de lo que s'ofereix a la vista del visitant, ni potar al capir lo que inspira aquelles valls impregnades de la flaire castísima de la flor per excellència, que invaden el camp, el poble y l'interior de les habitacions, quedançant impressionant quant vos envolta, els móbils de casa que vos serviu, els aliments, en una paupalla; vivint en una atmosfera del tot saturada de tan delitós perfume.

La cultura de la rosa se fa entre maig y juny, oferint altretractiu; per quant abans d'apuntar el dia es el moment oportú de fer la delicada feina, humitjades encara les roses ab el tel de la rosada de la passada nit; allàvors, començar de noyets, ab la peculiar indumentaria d'aquell país, de vins tons, y taixonades les cabelleres ab flors, s'affayen en cultir roses esclarides y pompejades a punt d'obrir-se, que van posant en unes tipiques cistelles, de les que totes van proveïdes en el traç. La cistella ja omnipresent, es buidada en un sac, y aquest portat inconscient cap a la destilaria; cal veure l'activitat, que desplega aquell exercit d'encaixadores noyes y d'amistades que pararan la tasca tan punt el sol comença a mostrarse en el Orient.

Totes les roses de Bulgaria van a la destilaria; perque allí, diferent de Nàpols, no es possible destinarme una part a la exportació com flors; essent tan important la fabricació de la essència, que puja a bastants milions de francs lo que anyalment produeixen les numeroses instalacions. D'aquestes se'n troben en la major part de les cases, montades sense fonsfona industrial, fins molt rurinariament; en un cobert solent veure's dos o tres alambichs d'un contingut d'un centenar de litres, montats al circ d'un forn, comunicant per un tub llarg ab un recipient intermit, ple d'aigua.

A cada alambich, que son d'arròs, s'hi introduïxen uns deu kilos de fulles de roses y de 60 a 70 litres d'aigua per la infusió corresponent; removint-los les roses a mà, que l'essència va produintse. Se diu allí que pera obténir un sol kilo d'abstracte se requereixen quantitats fabuloses de flors, y això se comprén que aquell se pagui desde 1.000 a 1.500 frs.

El Govern búlgar, que vigila y ampara els interessos dels subdits seus, s'ha preocupat en gran manera en que no desmereixi l'autonomia justa dels productes de la indústria esmentada; y així ha perseguit ab rigor instaurat a tota falsificació que s'hi ha pretingut implantar; an això ha contribuït també l'escissió de les plantacions de roses en altres llocs que hi han prosperat cosa a Bulgaria ni els productes elaborats tal volta al major perfecció en els actuals, han correspondit als desitjos dels instadors, en quant a exquisidesa y superioritat.

Se calcula en unes 10.000 hectàrees la extensió dedicada a Bulgaria al conreu del roser, y pot distingir-se l'influx d'un propietari per ésser del color de diferent del veïn, en què a una frància al voltant dels camps. An aquelles valls, actual Rey de Bulgaria y Tsar dels Balkans, anyalment hi sol fer estada en l'època de la collita para gaudir la dolesa y plaser benestar que ofereix aquell rei de París.

Visca la llibertat!

En la FULLA AGRICOLA del 18 del corrent, aparegué un escrit titulat «Visca la llibertat», que, al ensenyament d'un canticle entonat en honor al significatiu del most, es una critica de disconformitat amb la declaració de la cultura y les guies de circulació, armes precioses que degudament aplicades, arrabia l'oportunitat, han de salvare a la cultura del perill més gros a que està exposada: el frau.

Encara que enemics de polèmiques, per una vegada només ens permetem oposar alguns argument al escrit abans esmentat, convinent per afirmar, que no's reconeixen altre merít que no sigui el modestissim d'un xic de pràctiques accompanyada d'algun escusos coneixements teòrics; mes, a pesar d'això, creiem que no podrà trobarse pretensions que un viñater de l'Empordà porti el seu petit estof y aixequi la seva vinya, per fer que la veritat suri y eviter que la vinya se rigon per variants que poden ferlos extrair de l'ampolla carretera que ha de condurmos a l'oficina.

Lo que anem a dir, es pera demostrar que tant acostumen a necessitar els pobrets que han passat els primers anys de la seva vida en la miseria; son més els «capassos d'aprendre l'art del pages que no ho un ofici; se respira un major ambient de moralitat; el canvi radical, que representa per molts el escrit que motiva aquests ratlles, per qual motivo no es en ell que devem dirgirnos, sinó als vaixellers, que a causa de sentir's de lo mateix un dia y altre, y tal vegada ignorant certes practiques, podrien creure, enlluixarlos per una brillant exposició, que sense l'afirmació no pot ferse bon vi.

No volem, emprò, analizar detingudament cada un dels medis que poden posar-se en pràctica, peron seria tasca molt llarga. Sols anem a indicarlos lleugerament, pera que els qui d'ells necessitin veguer si son suficients y esquilles, sumant perallos que nosaltres l'autor de l'escrit que motiva aquests ratlles, per qual motivo no es en ell que devem dirgirnos, sinó als vaixellers, que a causa de sentir's de lo mateix un dia y altre, y tal vegada ignorant certes practiques, podrien creure, enlluixarlos per una brillant exposició, que sense l'afirmació no pot ferse bon vi.

Una altra de les ventages es que ab aquells elements se pot empender el conreu de moltes terres hermès, o abandonades per falta de braços, y se pot formar ab ells un contingut de obres ab instrucció de caràcter general y, sobretot, agrícola, que omplirà un buit dins questa classe, en la que desgradaciament els treballadors de la terra no saben el seu ofici més que d'una manera molt rutinaria, lo que es un gran inconveniència perallos progrés de l'agricultura.

Els medis que citem a continuació son preventius, es a dir, aquells que tendeixen a obtenir un fruit degudament equilibrat, y per lo tanto en les condicions desitjades pera alcançar una bona fermentació, y correctius, els altres, si quin aquells que, una vegada obtengut el fruit sensé destituir equilibri, signi per la causa que vulgu, podem usar ab tota lletalitat per alcançar un resultat semblant al que s'obté ab rains degudament constituints:

a) medis preventius: desfornillar el terreny pera quel cep se desenrotilli millor y no patexi així, escullir un portaempelt ben adaptat al terren y que sigui resistent a la seca; no tots serveixen per tots els terrenys, ni resisteixen igualment l'així, empelant una varietat ben adequada, ja pera resistir l'així, donar rains de graduació més escassa, o de major d'acidesa, com també de maduració més pràcticament o tardana,

conseguint degudament els ceps, ja en ja referent a les treballades y adobs, en quan pertoca a la poda, fentla més o menys llarga.

b) medis correctius:

avessar i retrassant la collita, percom com més tardana més rica en sucre y més pobre en àcids,

cultivar, si això es possible, sobre tot de bon matí que rains fan menys grans, barrejant rains més flacs ab rí d'alta graduació,

atengut acte a la verema si aquesta n'es mancada,

freguant la rata pera reduir la part solidà a proporcions més equilibrades ab la lluïda.

No citarem sinó a corregir, pena de no allargar més aquesta enumeració, els medis pera obtenir bones fermentacions, com son: l'ús dels fosfats, del sulfurs, les llevadures, la refrigeració y totes aquelles bones practiques enològiques que ajuden a obtenirles.

Tampoc farem més que senyalar les diferents elaboracions que's poden realitzar, o sigui: mistles, vins blancs, vins rosats, etc., que en diferents casos poden ésser altres tantes encertades solucions.

Respecte a lo que tantes vegades s'ha dit de que l'Empordà demanava l'ajustiment del most pera obtenir bones fermentacions, res més llum de la veritat. L'Empordà, en l'Assamblea de febrer, per bofa del senyor Calsina, va parlar, enòf per volguesos sinó per oposar un argument a lo que's demanava en la conclusió tercera, referent a l'encapsulament dels vins ab franquicia, pel cultiver, en la seva etapa de la enologia y com a necessitat pera obtener bons vins, sinó en el camp de la competència econòmica per la temensa de que la vins alcoholisats esdevinguessin un perill pera l'altà gradació natural.

Respecte a lo que tantes vegades s'ha dit de que l'Empordà demanava l'ajustiment del most pera obtenir bones fermentacions, res més llum de la veritat. L'Empordà, en la seva etapa de la enologia y com a necessitat pera obtener bons vins, sinó en el camp de la competència econòmica per la temensa de que la vins alcoholisats esdevinguessin un perill pera l'altà gradació natural.

Aquesta es la veritat. Això es lo que digué el senyor Calsina, va parlar, però que més aviat o més tard vindrà al nostre costat pera conseguir el ressortiment y la estabilitat de la primera font de riquesa de nostra patria, fins ara tan abuixada y escarnida mentre ha regnat la llibertat mal entesa de fer tollon lo que vulgu, permetent que, sintetitzant en una sola frase'l com a sentit dels que als ceps dediquen nostres afanys, acabi dient: Visca la prosperitat natural.

Y per acabar, permetme, socis de la Unió y els qui no ho són encara, però que més aviat o més tard vindrà al nostre costat pera conseguir el ressortiment y la estabilitat de la primera font de riquesa de nostra patria, fins ara tan abuixada y escarnida mentre ha regnat la llibertat mal entesa de fer tollon lo que vulgu, permetent que, sintetitzant en una sola frase'l com a sentit dels que als ceps dediquen nostres afanys, acabi dient: Visca la prosperitat natural.

En aquesta etapa de la enologia y com a necessitat de polèmiques, per una vegada només ens permetem oposar alguns argument al escrit abans esmentat, convinent per afirmar, que no's reconeixen altre merít que no sigui el modestissim d'un xic de pràctiques accompanyada d'algun escusos coneixements teòrics; mes, a pesar d'això, creiem que no podrà trobarse pretensions que un viñater de l'Empordà porti el seu petit estof y aixequi la seva vinya, per fer que la veritat suri y eviter que la vinya se rigon per variants que poden ferlos extrair de l'ampolla carretera que ha de condurmos a l'oficina.

V. SANS Y ROQUER.

Figueres.

Qüestions sanitaries

Tuberculosis

Diagnòstic en el bestiar de carn y llet

El diagnòstic de la malura que ns ocupa, es necessari pera prendre les mides preventives del cas. Sembla arribar a estableir, la malura no pot ésser atesa, els efectes seran temibles y insegurs els recursos empleats.

Preocupa, donchs, en gran manera, l'arribar a assolir un síntoma clar, segur y evident pera poder fer diagnosticar de la tuberculosis entre les altres malalties. Els que fins ara s'han denomenat, aplicables son també a moltes altres malalties: la tòs, la expectoració, l'enflaçament progressiu, etc., etcetera, síntomes son tots confusos, relativs de moltes diferents lesions. La pneumonía, la peritonitis encoratada, una lesió crònica qualsevol, poden proporcionar.

L'anatomia patològica d'un tubercule s'ha de considerar que pera l'èficacia d'estudiar el tubercule, y dedica els requisits a l'agricultura. Aquest sistema es declarar el més per avar dels riscos: unes de les causes de la tuberculosi són les infestacions de la pagesia, que s'ha de considerar en el camp de l'agricultura.

Y es precis que els vinyaters ens en convensem ben bé de que la pedra més grossa que s'ha de colgar en els fonaments de l'edifici que pera la prosperitat del vinyer hem d'axecar, es la completa ambaixada del frau, perseguint-lo a la llum, sigui valent o no, per això de la pagesia, que s'ha de considerar en el camp de l'agricultura.

Entre les primeres hi ha les següents: es molt més agradable la vida del camp que la de la fàbrica; ab ella

material apte d'investigació. Lo mateix pot aplicar-se si parlem del diagnòstic experimental, ja que pera practicar-lo es preci un laboratori ben proveit, del que ordinariament no pot disposar-se en nombroses poblacions rurals.

L'únich procediment seguir, científic, realizable per tots, es el de la subcultura. Així produeix microbiològic, injectat a un cap de bestiar qualsevol, provoca una sèrie de reaccions facilment perceptibles, si s'ha tractat d'un animal tuberculos.

Já insisitem en articles anteriors sobre l'eficacia d'aquest procediment y pesat seria que tornessim a ocupar-nos; mes no podem passar avançant senzillament per constar nostra més ènergica protesta contra l'abandó de que es objecte a la ciutat, dels quals separarà, quan siguin grans, més que la distància, la diferència de gustos y aptituds.

Si pera la societat es també ventages aquells caracter rural, per quant ab ell se poden portar al camp molts braços que may si hagueren aplicar, ab lo que's per contrarestar la continua emigració dels pobles a les ciutats. Això, a més de que dedicar aquests nous al camp, se'n fa una gran garantia de que després no aniran a engroixar les filles dels desesperats y perseguidors que existixen a tots els centres rurals.

Y pera la pagesia es també ventages aquells caracter rural, per quant ab ell se poden portar al camp molts braços que may si hagueren aplicar, ab lo que's per contrarestar la continua emigració dels pobles a les ciutats. Això, a més de que dedicar aquests nous al camp, se'n fa una gran garantia de que després no aniran a engroixar les filles dels desesperats y perseguidors que existixen a tots els centres rurals.

Si pera la pagesia es també ventages aquells caracter rural, per quant ab ell se poden portar al camp molts braços que may si hagueren aplicar, ab lo que's per contrarestar la continua emigració dels pobles a les ciutats. Això, a més de que dedicar aquests nous al camp, se'n fa una gran garantia de que després no aniran a engroixar les filles dels desesperats y perseguidors que existixen a tots els centres rurals.

Si pera la pagesia es també ventages aquells caracter rural, per quant ab ell se poden portar al camp molts braços que may si hagueren aplicar, ab lo que's per contrarestar la continua emigració dels pobles a les ciutats. Això, a més de que dedicar aquests nous al camp, se'n fa una gran garantia de que després no aniran a engroixar les filles dels desesperats y perseguidors que existixen a tots els centres rurals.

Si pera la pagesia es també ventages aquells caracter rural, per quant ab ell se poden portar al camp molts braços que may si hagueren aplicar, ab lo que's per contrarestar la continua emigració dels pobles a les ciutats. Això, a més de que dedicar aquests nous al camp, se'n fa una gran garantia de que després no aniran a engroixar les filles dels desesperats y perseguidors que existixen a tots els centres rurals.

Si pera la pagesia es també ventages aquells caracter rural, per quant ab ell se poden portar al camp molts braços que may si hagueren aplicar, ab lo que's per contrarestar la continua emigració dels pobles a les ciutats. Això, a més de que dedicar aquests nous al camp, se'n fa una gran garantia de que després no aniran a engroixar les filles dels desesperats y perseguidors que existixen a tots els centres rurals.

Si pera la pagesia es també ventages aquells caracter rural, per quant ab ell se poden portar al camp molts braços que may si hagueren aplicar, ab lo que's per contrarestar la continua emigració dels pobles a les ciutats. Això, a més de que dedicar aquests nous al camp, se'n fa una gran garantia de que després no aniran a engroixar les filles dels desesperats y perseguidors que existixen a tots els centres rurals.

Si pera la pagesia es també ventages aquells caracter rural, per quant ab ell se poden portar al camp molts braços que may si hagueren aplicar, ab lo que's per contrarestar la continua emigració dels pobles a les ciutats. Això, a més de que dedicar aquests nous al camp, se'n fa una gran garantia de que després no aniran a engroixar les filles dels desesperats y perseguidors que existixen a tots els centres rurals.

Si pera la pagesia es també ventages aquells caracter rural, per quant ab ell se poden portar al camp molts braços que may si hagueren aplicar, ab lo que's per contrarestar la continua emigració dels pobles a les ciutats. Això, a més de que dedicar aquests nous al camp, se'n fa una gran garantia de que després no aniran a engroixar les filles dels desesperats y perseguidors que existixen a tots els centres rurals.

Si pera la pagesia es també ventages aquells caracter rural, per quant ab ell se poden portar al camp molts braços que may si hagueren aplicar, ab lo que's per contrarestar la continua emigració dels pobles a les ciutats. Això, a més de que dedicar aquests nous al camp, se'n fa una gran garantia de que després no aniran a engroixar les filles dels desesperats y perseguidors que existixen a tots els centres rurals.

Si pera la pagesia es també ventages aquells caracter rural, per quant ab ell se poden portar al camp molts braços que may si hagueren aplicar, ab lo que's per contrarestar la continua emigració dels pobles a les ciutats. Això, a més de que dedicar aquests nous al camp, se'n fa una gran garantia de que després no aniran a engroixar les filles dels desesperats y perseguidors que existixen a tots els centres rurals.

Si pera la pagesia es també ventages aquells caracter rural, per quant ab

Mercat de Barcelona

Preus corrents al mercat, donats per la Junta
Sindicat del Col·legi de Correvisors Reials de Co-
merç de la Plaça de Barcelona.

Grans y farines

(Cotes drets de consum.)

Blaats	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Candela Castella	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Manxa	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Aragó	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Urgell	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Narbera	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Blanquet	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Horta	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Altaia Thosodina	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Tarragona	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Sardinareska	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Arinsa Yeski	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Ferines	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Extrina fons n.º 1	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Extrina fons n.º 2	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Numerosa 3	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Numerosa 4	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Segones	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Terceres	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Quares	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Extra fons n.º 1	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Superfons fons 2	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Numerosa 3	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Numerosa 4	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Segones	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Terceres	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Quares	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Arròs València bomba	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Arròs Amenguil	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Carrotas	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Vinars	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Aspa totes	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Idessa	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Mallorca	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Tarragona	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Gandia	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Valencia	de 21/32 a 31/31	100 kilos
roja	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Despulls	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Saggs	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Sagonet	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Prims	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Civada	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Savilla	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Extremadura	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Extremera	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Cartagena roja	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Rusia	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Ordí	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Andalucia	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Urgell	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Aragó	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Comarca	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Faves	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Estradentra	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Valencianes	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Comarca	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Horps	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Pals	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Kipes	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Lavor de nap	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Indias	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Paixó del pais	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Patates	de 21/32 a 31/31	100 kilos
(Informatiu de la casa Luis Matamoros)		
Buit	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Grega valia Castella	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Boluda Valles	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Castella	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Rodona groga	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Turtó de coco	de 21/32 a 31/31	100 kilos
(Informatiu de la casa A. Garcés i C.º)		
Barris, crú, à 124 pesetes.		
Caires, crú, à 128.		
Castells, cuit, à 128.		
Cafès	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Sucre	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Sores	de 21/32 a 31/31	100 kilos
(Informatiu de la casa Rius i Torrel)		
Encalmatades les operacions, y els com- pradors estan a la especiativa, temant pua- de preus, que avui per al consum contin- uen com seguis:		
Aragó	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Mongotes Valencia	de 21/32 a 31/31	100 kilos
rodones	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Mallorca	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Peçola pina	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Fava Valencia	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Gata Murcia	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Xixona	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Malloca	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Nigüera	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Tomatoca Culera	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Mallorca	de 21/32 a 31/31	100 kilos
paixà	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Alcarrotes	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Idem patates	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Llimones	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Patates verdes	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Asperges	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Malva	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Masolas	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Cendries	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Taronxes	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Mandarines	de 21/32 a 31/31	100 kilos
Pauses de raïms en caixes de 10 kilos, 30/30 pesetes.		
Fiques, en caixes de 10 kilos, 65/60 pesetes.		
Fruites del pais	de 21/32 a 31/31	100 kilos
(Informatiu de la casa Miquel Valls i Salcedo)		
Alla cappers moris pisa superior, de 20/30 a 30/30 pesetes la dobleza de forches.—Idem paixà de 20 a 30 idem.—Idem primera de 18 a 20/20 idem.—Idem corrents, de 18/18 a 20/20 idem.—Admetals ab closca forta, de 40 a 45/50 pesetes els 100 kilos.—Idem, esparsa, de 20/20 a 30/30 idem.—Idem, idem, segona, de 22/22 a 32/32 idem.—Idem, idem, tercera, de 24/24 a 34/34 idem.—Idem, idem, idem, idem, idem, idem, de 26/26 a 37/37 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 28/28 a 38/38 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 30/30 a 40/40 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 32/32 a 42/42 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 34/34 a 44/44 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 36/36 a 46/46 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 38/38 a 48/48 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 40/40 a 50/50 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 42/42 a 52/52 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 44/44 a 54/54 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 46/46 a 56/56 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 48/48 a 58/58 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 50/50 a 60/60 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 52/52 a 62/62 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 54/54 a 64/64 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 56/56 a 66/66 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 58/58 a 68/68 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 60/60 a 70/70 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 62/62 a 72/72 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 64/64 a 74/74 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 66/66 a 76/76 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 68/68 a 78/78 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 70/70 a 80/80 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 72/72 a 82/82 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 74/74 a 84/84 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 76/76 a 86/86 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 78/78 a 88/88 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 80/80 a 90/90 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 82/82 a 92/92 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 84/84 a 94/94 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 86/86 a 96/96 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 88/88 a 100/100 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 90/90 a 110/110 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 92/92 a 120/120 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 94/94 a 130/130 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 96/96 a 140/140 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 98/98 a 150/150 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 100/100 a 160/160 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 102/102 a 170/170 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 104/104 a 180/180 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 106/106 a 190/190 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 108/108 a 200/200 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 110/110 a 210/210 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 112/112 a 220/220 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 114/114 a 230/230 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 116/116 a 240/240 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 118/118 a 250/250 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 120/120 a 260/260 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 122/122 a 270/270 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 124/124 a 280/280 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 126/126 a 290/290 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 128/128 a 300/300 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 130/130 a 310/310 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 132/132 a 320/320 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 134/134 a 330/330 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 136/136 a 340/340 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 138/138 a 350/350 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 140/140 a 360/360 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 142/142 a 370/370 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 144/144 a 380/380 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 146/146 a 390/390 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 148/148 a 400/400 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 150/150 a 410/410 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 152/152 a 420/420 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 154/154 a 430/430 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 156/156 a 440/440 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 158/158 a 450/450 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 160/160 a 460/460 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 162/162 a 470/470 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 164/164 a 480/480 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 166/166 a 490/490 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 168/168 a 500/500 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 170/170 a 510/510 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 172/172 a 520/520 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 174/174 a 530/530 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 176/176 a 540/540 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 178/178 a 550/550 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 180/180 a 560/560 idem.—Idem, idem, idem, idem, de 182/182 a 570/570 idem.—Idem, idem,		